

Skattekompleks, og vi har for vort Vedkommende gerne villet medvirke hertil. Dette er ogsaa blevet os lettet ved den Imødekommenhed, Ministeren paa andre Punkter har vist, saaledes med Hensyn til „Kvartalsskatten“s Forandring, Indførelse af en Rateskala for Formue- og Indkomsts-katten for 1920—21 og en Ændring af Satserne i samme Lov, hvorved de mindste Indtægter og de mindste Formuer aflastes, en rationellere Ordning af Skatten paa Lystfartøjer og de egentlige Sportsopvisningers Fritagelse for Forlystelsesskat.

Paa den anden Side ønsker *Flertallet*, det radikale Venstres og Socialdemokratiets Repræsentanter i Udvalget (Ivar Berendsen, Jacob Christensen, Gamborg, Henningsen, Moesgaard-Kjeldsen, Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds] Sigvald Olsen og Wilman), at udtale, at vi har næret et stærkt Ønske om at søge den nødvendige Forstærkelse af Statskassen udbragt alene gennem direkte Beskatning og mulig endog delvis allerede nu at komme bort fra de ved Lovgivningen af 1917 og 1918 indførte eller forhøjede indirekte Afgifter. Men da Finansministeren har fraraadet at rejse dette Principspørgsmaal nu med Hensyn til en Lovgivning, der fra alle Sider anerkendes som ekstraordinær, og paa et Tidspunkt, da Statskassen maa se sig om efter ethvert brugbart Skatteobjekt, som ikke tynger Nødvendighedsforbruget, samt da man ikke antog, at den enstemmige Indstilling, som tilstræbtes, kunde opnaas ad denne Vej, eftersom det konservative Folkeparti i hvert Fald ikke vilde indgaa derpaa, har man paa dette Punkt bøjet sig, særlig dog fordi man, da der ikke kunde forventes Enighed i Rigsdagen paa andet Grundlag, derved sikrede sig Medindflydelse paa de nye indirekte Afgifters nærmere Form, medens Rigsdagssamlingens snarlige Afslutning, ifald de indirekte Afgifter dog indsattes i Landstinget, udsatte Folketinget for — under Trykket af, at vi ikke turde paa-tage os Medansvar for, at de nødvendige

Skattemidler ikke tilvejebragtes — dog at maatte acceptere disse Afgifter og da maaske i en Form, som man endnu mindre fandt rimelig.

Endelig ønsker *et andet Mindretal*, det konservative Folkepartis Repræsentanter (Korsgaard og Frøkjær), at udtale følgende:

Det er med stor Betænkelighed, at det gaar med til de meget store Skatter ifølge Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat for 1920—21, Skatter, som for Indtægternes Vedkommende vil føles meget trykkende for Middelindtægterne, og som for Formuebeskatningens Vedkommende vil føles meget trykkende gennem alle Grader, saafremt Skatteyderen ikke har en stor Indtægt i Forhold til Formuen.

Bortset fra, at Formuebeskatningen i mange Tilfælde vil føles meget trykkende, befrygter Mindretallet, at en vedvarende stærk Formuebeskatning vil medføre en stærk Forhøjelse af Rentefoden, hvad der vil kunne blive til stor Skade for Næringslivet.

Fremfor den stærke Indtægtsbeskatning af Middelindtægterne og Formuen kunde Mindretallet have ønsket en langt stærkere Beskatning af Luksus, saaledes f. Eks. en langt højere Indførselstold paa Luksusartikler, men da Mindretallet ikke fra andre Partiers Side har kunnet finde Tilslutning hertil, har det undladt at stille Forslag.

Ogsaa med Hensyn til Andelsselskabers og Brugsforeningers Beskatning og Beskatning af Udlændinge efter kortere Tids Forløb end nu har Mindretallet ønsket Ændringer i Loven af 8. Juni 1912, men da det heller ikke i denne Henseende har kunnet faa Tilslutning fra andre Partiers Side, har man undladt at stille Forslag.

De af Finansministeren givne Oplysninger har ikke overbevist Mindretallet om, at det til Dækning af de af Finansministeren i hans Forelæggelsestale omtalte Udgifter er nødvendigt at udskrive Tillægs-skat for indeværende Skatteaar.